

Radomír Malý: Čeští práskači nespí, jedou 24 hodin denně aby nabonzovali všecko a všechny. Jak za protektorátu, tak i dnes, stále totéž, jen místo Židů neočkovaní a nerouškovaní

- CZ24 News | 24. srpna 2021

ČESKO: Radomír Malý srovnává naše dnešní bonzáky s těmi včerejšími a přesvědčivě dokazuje, že jsou stále stejní – a stále všudypřítomní

Agenti, konfidenti, denuncianti, fízlové, donašeči, bonzáci.... všichni víme, o kom je řeč. Žádný totalitní režim se bez jejich služeb neobejde. Za nacismu a komunismu jim pšenice přímo kvetla. Proč by dnešní neomarxistická sanitárně-covidistická totalita měla být výjimkou?

Nejhorší je, když si novináři a publicisté své zajisté ušlechtilé řemeslo pletou s bonzáctvím, a jejich články či reportáže se tak spíše podobají hlášení agentů tajné policie svým nadřazeným než seriózním žurnalistickým textům.

Bonzáci včera

Přímo odstrašujícím příkladem byli za protektorátu tzv. aktivističtí novináři, nejznámějšími se stali Karel Lažnovský, Alois Kříž, Josef Kožíšek a Vladimír Krychtálek. První z nich zemřel na záhadnou otravu chlebičky, další tři stihl po válce spravedlivý trest smrti. Jejich "články" se soustavně pozastavovaly nad tím, jak je prý možné, že např. někteří podnikatelé zaměstnávají ve svých kancelářích Židy, ačkoliv okupační nařízení příkazují, že ti mohou vykonávat pouze nekvalifikované práce.

Dále bylo možno se z jejich pera dočíst o "trestuhodné nezodpovědnosti" tramvajových průvodčích, kteří umožňují osobám s hvězdou na oděvu vstoupit do vozu a sednout si, aniž respektují, že Židům je příkázáno stát na plošině a nesmějí dovnitř vozu. Tito zločinci pera rovněž "odhalovali" židovský původ různých známých osobností.

Podobně si počínali někteří rádoby "žurnalisté" i v 50. letech. Rudé právo i jiné tiskoviny byly plné stížností na některé státní firmy, kde se velmi málo lidí podepsalo pod požadavek trestu smrti pro Miladu Horákovou, na orgány obecní samosprávy, že postupují "ležerně" při kolektivizaci vesnice apod.

Bonzáci dnes

Se znepokojením sleduji, že i dnes se množí udavačské texty v mainstreamových médiích, zvláště internetových, například v Novinkách, na Seznamu, ale i jinde. Jedná se jak o dopisy čtenářů, tak i o redakční články. Je jich celá řada, nelze je všechny vypočítávat, zvláště pak když autoři ani neuvedou své jméno. Četl jsem rozhořčené stížnosti některých, že cestovali po republice a – považte tu hrůzu! – v žádné z desítek hospod, které navštívili, po nich nechtěli potvrzení o bezinfekčnosti ve formě

dokladu o očkování, testování nebo prodělané nemoci. Co si to ti hospodští dovolují, toto je přece nařízeno ministerstvem zdravotnictví!

A ještě hůř: Jedna autorka na Seznamu píše, že to nechtěli po ní ani nikde v hotelu s výjimkou jednoho jediného. Rovněž tak to po lidech prý nikde nevyžadují v zoologických zahradách nebo na hradech a zámcích. A jak si to představují průvodčí ve vlaku, že nechají lidi cestovat bez roušky nebo respirátoru?

Taková strašná nezodpovědnost! Jak to, že stát s tím nic nedělá? Jak to, že viníky, kteří kašlou na uvedená nařízení, netrestá přinejmenším masnými pokutami? Co je toto za pořádek, vždyť my se přece můžeme od těch neočkovaných a netestovaných nakazit? Ano, epidemie je v těchto letních měsících opravdu hrůzná, jen se podívejte na statistiky ministerstva covidu. Denně PCR testy odhalí cca 200 pozitivních, denně zemřou s covidem 0-2 lidé, všechno osoby vysokého věku s jinými chorobami, no řekněte, nejsou za tohoto stavu ti neočkovaní nebo ti nerouškovaní opravdovou hrozbou pro nás naočkované a narouškované a pro celou zemi? Proč s tím tedy stát nic nedělá?

Deka

V České republice momentálně žádná epidemie covidu není, uvedená statistická data to potvrzují. Nepatrný výskyt nějakého viru tady v minulosti vždycky byl a bude, jenže panika a hysterie se někomu pořádně hodí do krámu. A rozhořčené bonzácké články mohou posloužit jako argument typu: Podívejte se, zodpovědní občané se oprávněně bojí covidu a dožadují se razantnějšího postupu při vymáhání náležitých opatření! Tak jako za nacismu a komunismu: totalitní moc se odvolávala na udavačské články jako na "hlas lidu", aby potom přitvrdila v teroru proti "neárijcům" nebo aby jimi za komunismu náležitě "zdůvodnila" rozsudky smrti. Lid si to přeje - lid reprezentovaný několika bonzáky.

Můžeme se proti tomu bránit?

O jedné formě obrany bych věděl. Psal o ní už proslulý německý spisovatel Erich Maria Remarque v románu z první světové války "Na západní frontě klid", kdy vojáci na udavačství svého kaprála Himmelstosse reagovali tím, že při jedné příležitosti na něj zezadu hodili plachtu - a dostal jich pár zleva i zprava. Ve vojenské hantýrce se tomu říkalo u nás za komunismu "deka". Na ty, kteří píšou udavačské články do médií nebo si stěžují na příslušných institucích, že tam či onde nevyžadují "covid pas" nebo "tlamohadry" (i když takový požadavek je protiprávní), platí nejlépe právě "deka".

Jako katolický křesťan nepropaguji násilí, nejsem pro to, aby dotyčný bonzák to odnesl újmou na zdraví, ale aby dostal pořádně za vyučenou, aby se příště bál bonzovat.

Autor: Radomír Malý